

WYRÓWNAWCZY PROGRAM PRZYGOTOWAWCZY DO BIERZMOWANIA

Podjmując wezwanie Jezusa

Spis treści

Wstęp	3
Układ programu	4
Przykłady harmonogramów	4
Połączenie z parafialnym programem przygotowawczym do bierzmowania	5
Sesje – schemat i przegląd	6
Elementy sesji	6
Tworzenie przestrzeni do dyskusji w małych grupach	7
Partnerstwo z rodzinami	8
Sesje indywidualne	9
Sesja pierwsza	9
Druga sesja	12
Sesja trzecia	17
Święty Ogień (Holy Fire)	21

WSTĘP

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! W 2017 r. archidiecezja przyjęła nowe przepisy dotyczące bierzmowania, które mówią, że proces przygotowania do tego sakramentu powinien trwać dwa lata. Zasady te zostały przyjęte, aby wspierać proces ciągłego nawracania się oraz ubogacać i pogłębiać wiarę i jej rozumienie od wczesnego dzieciństwa do wieku młodzieńczego. Pragniemy nadal towarzyszyć Państwu dzieciom podczas ich przygotowania sakramentalnego, angażować się w nie i wspierać Państwo jako pierwszych świadków wiary dzieci. Jednak zdajemy sobie sprawę, że z powodu wyzwań roku szkolnego 2020/2021 możliwości dopełnienia procesu przygotowawczego były dla wielu rodzin bardzo ograniczone. Dostrzegamy również głęboką tęsknotę kandydatów i ich pragnienie przyjęcia sakramentu we wspólnocie z aktualną grupą kolegów z klasy i rówieśników.

Aby stawić czoła tym wyzwaniom Archidiecezja Chicago, we współpracy z Ojcami i Braćmi Maryknoll, stworzyła niniejszy przewodnik pomocny w realizacji Wyrównawczego Programu Przygotowawczego do Bierzmowania, którym będą posługiwać się parafie i szkoły. Celem tego przewodnika jest zapewnienie pomocy we wprowadzaniu dodatkowego programu przygotowawczego do bierzmowania, co należy czynić w połączeniu ze standardowym programem parafialnym dla kandydatów do bierzmowania z ósmych klas, którzy z powodu pandemii COVID-19 nie mogli w pełni uczestniczyć w przygotowaniu do bierzmowania w siódmej klasie.

Również parafie i szkoły, które pragną, aby ich nadchodzący rok przygotowania do bierzmowania był solidniejszy niż dotąd, powinny korzystać z tego programu przygotowawczego. Wyrównawczy Program Przygotowawczy do Bierzmowania pozwala kandydatom na przyjęcie tego sakramentu bez opóźnień, zapewniając jednocześnie jak najlepsze przygotowanie. Uczestnictwo w tym programie, jako uzupełnienie parafialnego programu przygotowawczego do bierzmowania, zostanie uznane, jako dopełnienie archidiecezjalnego wymogu dwuletniego przygotowania do bierzmowania. Program ten jest programem wyrównawczym i ma charakter uzupełniający, stąd powinien towarzyszyć parafialnemu, całościowemu programowi przygotowawczemu do sakramentu bierzmowania, który uwzględni wszystkie elementy przepisów dotyczących przyjęcia sakramentu bierzmowania (**Confirmation Policy**).

Program ten z założenia jest elastyczny, został ułożony w taki sposób, aby mogła z niego skorzystać każda parafia. Jednakże, jeśli przewidują Państwo, iż będą potrzebowali pomocy w jego realizacji, to prosimy o kontakt z archidiecezją w celu uzyskania wsparcia.

Korzystanie z programu nie narzuca prowadzeniem zajęć w wyznaczonych przez nas terminach (z wyjątkiem uczestnictwa w Holy Fire). Program powinien zostać zaadaptowany w danej parafii tak, aby jak najlepiej korespondował z indywidualnym parafialnym programem przygotowawczym do bierzmowania oraz współgrał z harmonogramem grupy kandydatów. Chociaż wiemy, że ten proces będzie krótszy niż nasze typowe dwuletnie przygotowanie do bierzmowania, to jednak program ten, realizowany w połączeniu z programem przygotowawczym do bierzmowania danej parafii, jest w stanie przygotować kandydatów do przyjęcia sakramentu bierzmowania. Wyrównawczy Program Przygotowawczy do Bierzmowania jest pomocny w dobrym przygotowaniu najpierw przez pokazanie ważności wezwania do stawania się uczniem – misjonarzem Jezusa, a następnie przez ścisłe powiązanie z imperatywami inicjatywy Odnów mój Kościół: poszerzania grona uczniów Jezusa, budowania wspólnoty i inspirowania do składania świadectwa.

W trakcie pracy z niniejszym przewodnikiem i korzystania z niego przy planowaniu nadchodzącego roku przygotowawczego do bierzmowania, prosimy, aby pamiętali Państwo, że przez cały czas, w tym ważnym momencie wspieramy modlitwą Was, Wasz zespół, Waszą wspólnotę parafialną i wszystkich Waszych kandydatów. Jeśli podczas korzystania z programu pojawią się jakieś problemy lub zrodzą się pytania dotyczące przewodnika, prosimy o kontakt, aby uzyskać wsparcie. Można skontaktować się z nami przysyłając email na adres: yyam@archchicago.org.

UKŁAD PROGRAMU

Wyrównawczy Program Przygotowawczy do Bierzmowania zawiera dwa obligatoryjne elementy: trzy sesje prowadzone przez katechetę oraz uczestnictwo w Holy Fire. Każda z trzech sesji powinna trwać od 60 do 90 minut i chociaż powinny być przeżywane przez kandydatów w podanej kolejności, mogą również być realizowane w dowolnym czasie przed przyjęciem sakramentu bierzmowania. Każda parafia jest zaproszona do włączenia ich tam, gdzie najlepiej koresponduje to z parafialnym programem przygotowawczym do bierzmowania. Poniżej znajduje się kilka przykładów harmonogramu sesji pomocnych w ogólnym planowaniu. Holy Fire odbędzie się 5 listopada dla szkół i 6 listopada dla parafii i będzie trwał dwie i pół godziny nie włączając w to Mszy świętej. Holy Fire jest obligatoryjnym elementem programu nie tylko dla kandydatów korzystających z Wyrównawczego Programu Przygotowawczego do Bierzmowania, ale także dla wszystkich innych kandydatów do bierzmowania, udział w nim jest traktowany jako obligatoryjny udział w rekolekcjachna bieżący rok.

Przykłady harmonogramów

Poniżej przedstawiamy trzy możliwe sposoby rozplanowania trzech sesji w ciągu całego roku przygotowawczego. Te przykładowe harmonogramy są jedynie zaleceniami, a sposób, w jaki ostatecznie sesje te zostaną zorganizowane w odniesieniu do innych elementów parafialnego programu przygotowania do bierzmowania, zależy indywidualnie od każdej parafii.

Przykładowe harmonogramy

Szczegóły sesji

Intensywne zajęcia letnie

Wszystkie 3 sesje mogą być zaplanowane tak, aby odbyły się razem podczas miesięcy letnich jako letnia intensywna sesja wyrównawcza. Na przykład, sesja pierwsza w ostatnim tygodniu czerwca, sesja druga w drugim tygodniu lipca, a sesja trzecia w ostatnim tygodniu lipca. Ten harmonogram byłby korzystny w sytuacji, kiedy parafia/szkoła chciałaby przeprowadzić swój aktualny program przygotowawczy do bierzmowania bez zakłóceń i dodać ten dodatkowy program przed rozpoczęciem ogólnego programu parafialnego/szkolnego. Jeśli zdecydujecie się na taki harmonogram, będziecie musieli, w miarę postępowania roku ponownie omówić z kandydatami główne tematy sesji drugiej i trzeciej, a kandydaci będą mieli więcej czasu na przemyślenie omówionych kwestii i rozwój osobisty. Ponadto, należy pamiętać o zarezerwowaniu należytej ilości czasu pomiędzy sesjami, aby kandydaci mogli wykonać niezbędne zadania rodzinne (patrz poszczególne sesje poniżej).

Holy Fire w centrum

Sesje mogą być zaplanowane tak, aby stanowiły ramę dla doświadczenia Holy Fire. Sesje pierwsza i druga miałyby miejsce przed Holy Fire, a sesja trzecia po nim. Na przykład, sesja pierwsza mogłaby się odbyć we wrześniu, sesja druga w październiku, a sesja trzecia w styczniu. Ten harmonogram byłby korzystny dla programu, który chciałby również w przyszłości wprowadzać Holy Fire do swojego ogólnego programu przygotowawczego do bierzmowania. Jeśli zdecydujecie się na ten harmonogram, będziecie musieli przeanalizować Przewodnik Lidera do Holy Fire, kiedy będzie on dostępny we wrześniu. Będziecie musieli rozszerzyć sesje lub w inny sposób włączyć dyskusje przed rekolekcjami z pytaniami z przewodnika do swojego programu przygotowawczego do bierzmowania.

Przykładowe harmonogramy

Szczegóły sesji

Budowanie w ciągu całego roku

Sesje mogą być zaplanowane tak, aby były rozłożone w czasie na cały rok szkolny. Na przykład, sesja pierwsza może odbyć się we wrześniu, sesja druga w grudniu, a sesja trzecia w lutym. Taki harmonogram jest korzystny dla programu, który chce dać kandydatom dużo czasu na rozwój i wzrost pomiędzy każdą z sesji. Jeśli wybierzesz ten harmonogram, pamiętaj, aby położyć nacisk na zbudowanie pomostu pomiędzy sesjami (planując dodatkowy czas w razie potrzeby), ponieważ są one czasowo dość dużo oddalone od siebie.

Połączenie z parafialnym programem przygotowawczym do bierzmowania

Wyrównawczy Program Przygotowawczy do Bierzmowania nie jest samodzielnym programem. Aby był użytecznym narzędziem w przygotowaniu młodocianych kandydatów do przyjęcia sakramentu bierzmowania, musi być realizowany w połączeniu z kompleksowym programem parafialnym przygotowującym do bierzmowania. Skupia się on w szczególności na przyjęciu wezwania do poznania, kochania i naśladowania Jezusa i nie odnosi się do innych elementów, które są również istotne w przygotowaniu naszych kandydatów do bierzmowania, takich jak katechezy, które prowadzą do głębszego zrozumienia samego sakramentu. Zdajemy sobie sprawę, że parafie będą musiały przyjrzeć się swoim dwuletnim programom przygotowaniom do bierzmowania i wprowadzić w nich zmiany na nadchodzący rok. Sposób zorganizowania przygotowawczego programu do bierzmowania na najbliższy rok, tak, aby kandydaci wypełnili wszystkie niezbędne elementy tego programu, będzie zależeć od poszczególnych parafii.

Po roku tak wielu zmagających, zaferowanie rodzinom jasnej i przyjaznej drogi do głębszego zaangażowania się w życie Kościoła jest kluczowe i jest priorytetem duszpasterskim. Proces i materiały przedstawione w niniejszym poradniku mają na celu pomóc parafiom w zaangażowaniu i wspieraniu rodzin, które pragną powrócić do pełniejszego uczestnictwa w życiu Kościoła i wspierać je w ich życiowej wędrówce, jako uczniów-misjonarzy.

SESJE – SCHEMAT I PRZEGLĄD

Zasadnicza treść programu podzielona jest na trzy sesje:

- Kim jest Bóg?
- Na czym polega bycie uczniem Jezusa?
- Jak mogę być uczniem-misjonarzem?

Te trzy sesje zostały zaadaptowane z pierwszej części materiałów Maryknoll: Spotkanie z Jezusem z Instytutu Uczniostwa Misyjnego Maryknoll. Cel i kluczowe tematy każdej sekcji są zaznaczone w poniższej tabeli.

Tytuł sesji	Ważne punkty	Cel
Sesja pierwsza: Kim jest Bóg?	<ul style="list-style-type: none"> • Podkreślenie, że nasza relacja z Bogiem jest czymś zasadniczym Bóg jest miłością • Odkrycie, co to znaczy być kochanym przez Boga i łączenie przeżytych doświadczeń miłości	Odkrycie, że miłość Boga poznajemy najgłębiej poprzez Jego Syna, Jezusa
Sesja druga: Na czym polega bycie uczniem Jezusa?	<ul style="list-style-type: none"> • Analiza, co znaczy bycie uczniem i na czym polega wezwanie do dzielenia się Bożą miłością z innymi • Spojrzenie na Jezusa jako ucieleśnienie Bożej miłości i przykład dzielenia się nią z innymi	Pokazanie jak Jezus dzielił się miłością w swoim życiu i, że jesteśmy wezwani by wprowadzać w życie to, co On sam pokazał nam swoim życiem
Sesja trzecia: W jaki sposób mogę stawać się uczniem-misjonarzem Jezusa?	<ul style="list-style-type: none"> • Podkreślenie, że wszyscy chrześcijanie, którzy spotkali się z miłością Boga w Jezusie, są powołani do bycia uczniami-misjonarzami • Pokazanie, jak może i powinno wyglądać życie ucznia-misjonarza w naszych własnych wspólnotach kościelnych	Rozeznac, w jaki sposób Jezus wzywa nas do życia jako uczniowie w naszym świecie i gdzie Bóg wzywa nas do „pójścia naprzód”, do postępowania naprzód

Elementy sesji

Każda sesja zawiera te same główne elementy, wymienione poniżej, jednak kolejność ich występowania różni się w zależności od sesji. Każda sesja zawiera również przedziały czasowe, które szacują jak długo może trwać każdy z elementów. Są to jedynie sugestie i mogą być dostosowane do długości sesji i struktury programu każdej parafii. Ponadto, każda sesja posiada listę materiałów potrzebnych do jej przeprowadzenia. Jeśli nie posiadasz wymienionych tam materiałów, możesz je zastąpić podobnymi, według własnego uznania. Ponadto, sesje mogą być przystosowane do prowadzenia w środowisku wirtualnym.

Jeśli potrzebujesz pomocy w przekształceniu sesji na format zdalny, prosimy o kontakt emailowy: yyam@archchicago.org w celu uzyskania wsparcia.

- Modlitwa na rozpoczęcie/zakończenie - każda sesja rozpoczyna się i kończy się modlitwą. Modlitwy te nie są odosobnionymi wydarzeniami, ale raczej współgrają z pozostałymi sesjami, aby zapewnić kandydatom możliwość refleksji, komunikacji z Bogiem i wzrastania w relacji z Nim.
- Prowadzona przez katechetę - każda sesja zawiera sekcje prowadzone przez katechetę, w których katecheta wyraźnie uczy uczniów używając wykładów, prezentacji lub różnego rodzaju innych pomocy. Katecheta może zadawać kandydatom pytania, ale w tym czasie przede wszystkim prowadzi zajęcia.
- Zajęcia aktywizujące lekcje - każda sesja zawiera czas, w którym klasa aktywnie uczestniczy jako cała grupa w dyskusji lub działaniu.
- Dyskusja w małych grupach - każda sesja zawiera czas przeznaczony na dyskusję w małych grupach. Jest to istotny element tych sesji, uczniowie mogą wówczas, w małej grupie rówieśników wyrazić swoje uczucia i wyznać wiarę. Więcej informacji na temat dyskusji w małych grupach oraz roli katechety można znaleźć w poniższym rozdziale **Tworzenie przestrzeni do dyskusji w małych grupach**.
- Indywidualny proces - każda sesja przewiduje czas dla kandydatów na refleksję nad sobą i wysłuchiwanie się w to, do czego w sercu Bóg wzywa każdego z nich.
- Aktywność rodzinna - każda sesja zawiera również część, którą należy wykonać w domu przed kolejnym spotkaniem z katechetą. Każde ćwiczenie rodzinne jest wyjaśnione w przewodniku programowym dla katechety/lidera katechetycznego oraz w arkuszu ćwiczeń rodzinnych (znajdującym się w każdej sesji poniżej) dla rodziny. Więcej informacji na temat pracy z rodzinami podczas tego programu można znaleźć w części **Partnerstwo z rodzinami**.

Jednym z elementów, który będzie potrzebny kandydatom podczas wszystkich trzech sesji programu, jest prywatny dziennik. Może to być dziennik, z którego korzystają również podczas realizacji innych elementów przygotowania do bierzmowania, dziennik wykonany samodzielnie, dziennik w formie notesu, albo dziennik wirtualny (**digital journal**). Celem prowadzenia tego dziennika jest śledzenie osobistych notatek/refleksji podczas wszystkich sesji i posiadanie ich w jednym miejscu tak, aby można było się do nich łatwo odnieść, szczególnie podczas budowania pomostu pomiędzy sesjami.

Tworzenie przestrzeni do dyskusji w małych grupach

Podczas każdej sesji rekolekcyjnej będzie okazja do dyskusji w małych grupach. Mamy nadzieję, że w trakcie trwania tego programu, uczniowie będą w stanie spotykać się w małych grupach, by dyskutować, dzielić się pomysłami i otwierać na dzielenie się wiarą. Aby osiągnąć ten cel, w trakcie tworzenia tych małych grup i tłumaczenia kandydatom roli grup oraz w trakcie pracy w grupach, należy pamiętać o kilku poniższych kwestiach.

- Zaplanować pracę w małych grupach z wyprzedzeniem. Przez cały czas trwania programu nie powinno być rotacji członków małych grup, skład grup powinien pozostać taki sam przez wszystkie trzy sesje. Pozwoli to kandydatom budować przestrzeń, w której będą czuć się swobodnie podczas dzielenia się z innymi swoimi przemyśleniami. Zalecamy, aby małe grupy liczyły od czterech do sześciu kandydatów, jednak liczba ta może się różnić w zależności od ogólnej grupy kandydatów i katechetów.
- Jeśli przed pierwszą dyskusją w małej grupie kandydaci nie znają się jeszcze wzajemnie, należy przeprowadzić „lodołamacz” i wprowadzenie. Jeśli to konieczne, poświęć na to trochę więcej czasu podczas pierwszej sesji.
- Wyjaśnij kandydatom, jaki będzie cel pracy w małych grupach. Niech wiedzą z wyprzedzeniem, że zostaną zaproszeni nie tylko do dyskusji, ale również do dzielenia się swoją wiarą z osobami w swoich grupach. Wyjaśnij, że aby praca w małych grupach była jak najbardziej znaczącym doświadczeniem, kandydaci muszą być gotowi słuchać siebie nawzajem bez osądzania oraz muszą być otwarci na dzielenie się z grupą swoimi przemyśleniami, przekonaniem i reakcjami.
- Ułatwianie dyskusji. Jeśli prowadzisz ten program tylko z jedną małą grupą kandydatów lub jeśli masz kilku katechetów, którzy są dostępni do pomocy w tym programie przygotowawczym, możesz być moderatorem dyskusji w małej grupie. Możesz podjąć się roli towarzyszenia swojej małej grupie podczas dyskusji i dzielenia się wiarą, będąc gotowym do zadawania pytań, aby nadawać kierunek rozmowie, pomagać kandydatom

iść dalej lub wyprowadzić ich z martwego punktu, jeśli w takim utkną. Jeśli jesteś jedynym katechetą dla wielu małych grup kandydatów, będziesz musiał przyjąć rolę wędrującego moderatora. Oznacza to, że podczas dyskusji w małych grupach będziesz musiał przemieszczać się po sali, poświęcając czas na celowe sprawdzanie każdej grupy i odpowiadanie na pytania lub prowadzenie ich, jeśli utknęli w martwym punkcie, zanim przejdziesz do kolejnej małej grupy.

Partnerstwo z rodzinami

W tym programie, jak w każdej formacji wiary, istotne jest partnerstwo z rodzinami kandydatów, którzy przechodzą przez to przygotowanie. Staramy się wspierać rodziców jako pierwszych świadków wiary i oferujemy im wyraźne możliwości zaangażowania rodziny, jako że jest to kluczowa część tego przedsięwzięcia. Z tego powodu, każda sesja zawiera „ćwiczenie rodzinne”, które kandydaci mają wykonać w domu ze swoimi rodzinami. Zamieściliśmy kilka sugestii dotyczących tego, jak skutecznie zapraszać rodziny do pełnego uczestnictwa w tych zajęciach.

- Komunikuj się z rodzinami podczas całego procesu przygotowawczego. Wyślij list (w języku **angielskim**, **hiszpańskim** lub **polskim**) do rodzin przed rozpoczęciem programu wyrównawczego, aby wiedziały, czym jest ten program i w jaki sposób będą musiały być w niego zaangażowane. Następnie utrzymuj kontakt z rodzinami w trakcie całego procesu przygotowawczego, zwłaszcza jeśli zauważysz, że kandydat nie radzi sobie z sesją, która ma odbyć się w domu.
- Każda rodzina wygląda nieco inaczej, stąd język, którego używamy w odniesieniu do rodzin, powinien to uwzględniać. Za „rodzinę” kandydata uważamy różne osoby, np.: niektórzy kandydaci mogą poprosić swoich rodziców o udział w zajęciach rodzinnych, inni mogą poprosić dziadków lub starsze rodzeństwo.
- Wyraźnie określ, czego wymagasz od rodziny. Ludzie ogólnie znajdują się na różnorodnych poziomach komfortu, jeśli chodzi o otwartość i dzielenie się swoim doświadczeniem wiary, to samo dotyczy rodzin kandydatów. Każde ćwiczenie rodzinne w ramach sesji jest prezentowane w arkuszu roboczym dla rodzin, który zawiera przegląd tego, czego kandydat doświadcza w ramach sesji, a następnie to, co dokładnie obejmuje ćwiczenie rodzinne. Upewnij się, że arkusze ćwiczeń rodzinnych ze wszystkich sesji będą udostępniane rodzinom, aby znały prośby, z jakimi kandydaci będą się do nich zwracać i, aby mogły znaleźć czas na przygotowanie się.
- Wykorzystaj zajęcia rodzinne, aby powiązać je z innymi elementami programu przygotowawczego angażującego rodzinę, takimi jak wybór świadka bierzmowania, wybór imienia świętego patrona sakramentu bierzmowania lub udział w służbie misyjnej.

SESJE INDYWIDUALNE

Sesje te zostały zaadaptowane z Instytutu Uczniostwa Misyjnego Ojców i Braci Maryknoll

Sesja pierwsza

Materiały: karty indeksowe (trzy na kandydata), tablica, markery suchościeralne, długopisy, dzienniki, Biblie (lub fragmenty Biblii wydrukowane na arkuszach), arkusze pracy zawierające ćwiczenia **place cards** (więcej niż jedna na ucznia), klip muzyczny **music clip** i Arkusz Działań Rodziny **Family Activity Sheet**.

Modlitwa na rozpoczęcie: Skorzystaj z tego, co uznasz za stosowne (5 – 10 minut)

- Przeczytaj głośno fragment z Księgą Rodzaju (1, 26-27): „A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę”.
- Powiedz, że wiemy, iż „my” lub „ludzkość” jesteśmy stworzeni na obraz Boży, obraz Ojca, Syna i Ducha Świętego, i że wszyscy jesteśmy powołani, aby troszczyć się o siebie nawzajem i dzielić się Bożą miłością z wszystkimi ludźmi. Poproś każdego kandydata, aby napisał w swoim dzienniku przynajmniej 5 rzeczy, którymi chciałby się dzisiaj podzielić z inną osobą. Przykładami mogą być: nadzieja, miłość, odwaga, zrozumienie, itp.
- Poproś kandydatów, aby wybrali trzy, spośród usłyszanych podczas burzy mózgów, rzeczy i, aby przez wyznaczony czas pomodlili się za kogoś, kto potrzebuje każdej z nich. Zanim zaczną, sam pokaż im jak prowadzić taką modlitwę, aby mogli Cię naśladować. Na przykład, możesz powiedzieć, coś takiego:
  - Radość: Chcę się modlić za kogoś, kto potrzebuje teraz radości w swoim życiu. Chcę, aby ta osoba poczuła to samo, co ja, kiedy mój przyjaciel powie coś zabawnego, albo kiedy mama zaskoczy mnie moim ulubionym obiadem. Nawet, jeśli ta osoba była ostatnio smutna lub ma problemy ze znalezieniem czegoś, z czego mogłaby się cieszyć w tej chwili, chcę, by znalazła chociaż coś małego, co rozpali w niej radość. Wiem, że Bóg jest naszym światłem i w Nim zawsze możemy znaleźć radość, dlatego proszę, aby Bóg dał dziś radość komuś, kto jej potrzebuje. Amen.
- Po zakończeniu modlitwy o każdą z trzech rzeczy, które chcieliby komuś ofiarować, niech zapiszą każdą z nich na swojej karcie indeksowej. Zbierz karteczki i zachowaj je, będą potrzebne na koniec tej sesji.

Część pierwsza prowadzona przez katechetę: Przegląd (1 – 3 minuty)

- Wyjaśnij, że w trakcie przygotowań grupa będzie się zastanawiała nad tym, jak najlepiej mogą żyć misją, którą sam Bóg dla nich przeznaczył lub tym, do czego Bóg ich wzywa.
- Wyjaśnij, że aby zrozumieć Boże wezwanie, musimy zastanowić się nad tym, co wiemy o Bogu, który posyła nas do pełnienia misji.

Aktywizacja lekcji: Wykład przy tablicy na temat: „Kim jest Bóg”? (7 – 12 minut)

- Napisz na tablicy: „Kim jest Bóg?” Następnie poproś uczniów, aby zapisali w swoim dzienniku przynajmniej trzy słowa lub zwroty, które kojarzą im się z Bogiem.
- Po kilku minutach przeprowadź z uczniami rozmowę i zapisują odpowiednie słowa na tablicy. Uczniowie mogą na zmianę podawać sobie suchościeralne markery i zapisywać na tablicy jedno ze swoich słów/zdań lub możesz wzywać kandydatów i samemu zapisywać ich odpowiedzi na tablicy.
- Na tablicy, w tym samym czasie może pisać więcej niż jeden uczeń, jednak wymagaj od nich, aby aktywnie czytali odpowiedzi innych uczniów, tak, aby nie powtarzać słów lub zwrotów.
- W zależności od grupy, może zająć potrzeba, że sam będziesz musiał dodawać niektóre określenia lub będziesz musiał przerwać ćwiczenie zanim uczniowie zapiszą wszystkie swoje odpowiedzi na tablicy, jeśli będą mieli ich dużo.

- Po zakończeniu, głośno przeczytaj niektóre z odpowiedzi uczniów i poproś ich o podniesienie ręki, jeśli również napisali takie same/podobne opisy w swoich dziennikach.
- W trakcie tego procesu poproś niektórych uczniów o wytłumaczenie, dlaczego napisali konkretne słowa/zwroty. W trakcie rozmowy można poprosić uczniów o wskazanie słów/zwrotów, które wyróżniły się na liście, w tym słów/zwrotów, które najczęściej pojawiały się wśród wszystkich uczniów.

Część druga prowadzona przez katechetę: Bóg jest miłością (5 – 7 minut)

- Powiedz, że dla nas jako katolików, podstawą naszej relacji z Bogiem jest to, że Bóg jest miłością.
- Przeczytaj fragment z Pierwszego Listu św. Jana 4,16, który mówi: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim”.
- Podkreśl na tablicy inne pozytywne określenia (np.: Stwórca, Ojciec, przebaczący) i powiedz, że one wszystkie mówią o tym, że Bóg jest miłością.
- Powiedz, że zostaliśmy stworzeni na obraz Boży, aby kochać Boga, siebie nawzajem i stworzenia.
- Powiedz, że aby głębiej zrozumieć, kim jest Bóg, musimy przyjrzeć się temu, co wiemy o miłości.

Indywidualne zapiski w dzienniku: Temat do dziennika: „Skąd wiemy?”

(10 – 20 minut)

- Ponieważ jest to pierwszy zapis w dzienniku w ramach programu, poświęć chwilę na wyjaśnienie, do czego będzie służył czas na indywidualną refleksję podczas tych sesji. Zachęć kandydatów, aby zawsze wykorzystywali ten czas na refleksję nad pytaniami, słuchanie tego, co Bóg do nich mówi i zapisywanie swoich odpowiedzi.
- Poproś uczniów, aby w swoim dzienniku odpowiedzieli na poniższe pytania. Powiedz im, że ich odpowiedzi będą wykorzystywane w przyszłości, więc zachęć ich do zaangażowania oraz, aby potrafili znaleźć czas na refleksję i zebranie myśli.
  - Kim są ludzie w twoim życiu, o których wiesz, że cię kochają?
  - Skąd wiesz, że oni cię kochają? (A konkretnie, co ROBIĄ? Przykłady: przytulają mnie, zapewniają mi jedzenie, dają mi schronienie, mówią „kocham cię” itp.)
  - W jaki sposób pokazujesz innym, że ich kochasz?
- Podczas gdy uczniowie piszą dzienniki, zetrzyj tablicę, aby przygotować się do następnej części spotkania.
- Po refleksji daj uczniom czas na przygotowanie materiałów, które zostaną wykorzystane podczas rodzinnych zajęć w tej sesji. To, czego nie ukończono w trakcie sesji, będzie musiało zostać ukończone przed rozpoczęciem rodzinnego obiadu. Uczniowie powinni przygotować karty (wizytówki) z imieniem każdego członka rodziny, który według ich przewidywań będzie uczestniczył w obiedzie rodzinnym. Poproś kandydatów, aby zastanowili się nad tym, co właśnie zapisali w swoich dziennikach, a następnie, aby na kartach miejsca (wizytówkach) dodali swoje odpowiedzi (słownie lub obrazowo) na następujące pytania:
  - Jak ma na imię ta osoba?
  - W jaki sposób członek twojej rodziny okazał ci miłość?
  - W jaki sposób ty okażesz miłość tej osobie z twojej rodziny?

Część trzecia prowadzona przez katechetę: Dzielenie się na temat: „Skąd wiemy?”

(10 – 15 minut)

- Zapytaj uczniów o niektóre z ich odpowiedzi dopisane do konkretnych osób (np. do mamy, taty, trenera, babci, itp.) i w miarę upływu czasu twórz na tablicy listę tych wypowiedzi. Zapytaj również uczniów, skąd wiedzą, że ta konkretna osoba ich kocha i obok jej „imienia” (mama, nauczyciel itp.) twórz listę konkretnych działań, przez które uczniowie będą okazywali im miłość.
- Uzupełniaj każdą listę działań przez zbieranie odpowiedzi od różnych uczniów na temat, w jaki sposób doświadczyli miłości od „osób-imion” zapisanych na tablicy. Zachęć uczniów do podawania konkretnych przykładów (np.: jeśli uczeń powie coś w stylu „Ona mnie wspiera”, zachęć go, aby poszedł o krok dalej i podzielił się tym, jak konkretnie to wygląda, np. „Przybija mi piątki”).

- Na koniec zaznacz, że rozpoznajemy, czy ktoś nas kocha po tym, jak się wobec nas zachowuje, jak się do nas odzywa, kiedy wydaje się być szczęśliwy, gdy jesteśmy w pobliżu, itp.
- Wyjaśnij, że - jak wynika z odpowiedzi uczniów - w miłości chodzi o to, jak traktujemy innych ludzi.
- Do powyższej tabeli dodaj Boga i poproś uczniów, aby podzielili się tym, skąd wiemy, że Bóg nas kocha.
- Zbierz odpowiedzi na temat tego, skąd wiemy, że Bóg nas kocha. Następnie wskaż na związek pomiędzy przykładami, które podali uczniowie, aby zilustrować skąd wiemy, że ludzie obecni w naszym życiu kochają nas, a tym, skąd wiemy, że Bóg nas kocha.
  - Przeznacz chwilę, aby pokazać związek tego, jak poznajemy Bożą miłość, z osobą Jezusa. Może to być rozmowa kierowana, podczas której zostanie postawione pytanie: Czy znamy kogoś w naszej wierze, kto przebacza ludziom, których kocha, spożywa posiłki razem z tymi, których kocha, itd. > Jezus! Tak, Bóg przyszedł przez Jezusa i dzielił się miłością na wiele takich samych sposobów, jak robią to ludzie obecni w naszym życiu, stąd wiemy, że ten rodzaj miłości jest szczególny, uświęcony, gdyż Jezus okazuje miłość w ten sposób.

Dyskusja w małej grupie: Co to znaczy być kochanym przez Boga? (10 – 20 minut)

- Powiedz, że możemy sięgnąć do Biblii, aby próbować w pełni zrozumieć, co to znaczy być kochanym przez Boga.
- Poproś uczniów, aby podzielili się na małe grupy i wspólnie przeczytali poniższe fragmenty i przedyskutowali pytania.
- Ponieważ jest to pierwsza dyskusja w małych grupach w ramach programu, należy poświęcić trochę czasu na wyjaśnienie celu dyskusji w małych grupach podczas tych sesji i zaprosić uczniów do otwartości na uczestnictwo i dzielenie się swymi przemyśleniami podczas tych dyskusji. Więcej informacji o tym, jak wprowadzić tę część zajęć, znajduje się w rozdziale Tworzenie przestrzeni do dyskusji w małych grupach.
- Po przedstawieniu się i ustaleniu procedur, grupy powinny przejść do czytania i omawiania fragmentów Biblii.
- Fragmenty z Biblii:
  - J 3,16 – „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”.
  - 1 J 4, 7-11 – „Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować”.
  - Rz 5, 8 – „Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie] przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami”.
- Pytania:
  - Miłość Boża jest piękna, bezinteresowna i radykalna. Jak się czujesz po przeczytaniu fragmentu o ofierze, którą Bóg z miłości złożył za nas?
  - Czy był kiedyś taki moment w twoim życiu, kiedy martwiłeś się, że Bóg może cię nie kochać? Jeśli tak, to dlaczego?
  - Jak się czujesz wiedząc, że Bóg choć wie, że jesteśmy grzesznikami, a mimo to kocha nas tak bardzo, że dla nas posłał na świat Jezusa?
  - Jak myślisz, czego możemy dowiedzieć się o miłości, patrząc na Boży dar miłości przez pryzmat Jezusa?

Modlitwa końcowa: Poznawanie Bożej miłości przez Jezusa/ Skorzystaj z tego, co uznasz za stosowne (5 – 7 minut)

- Stwierdzamy, że po przeczytaniu fragmentów i z dyskusji w małych grupach, dowiedzieliśmy się, że najgłębszym sposobem, w jaki możemy poznać niesamowitą miłość Boga do nas, jest Jego Syn, Jezus. Powiedz, że kończąc tę pierwszą sesję, zapraszamy Jezusa jeszcze bardziej do naszego życia, aby pomagał nam kochać. Zachęć uczniów, aby zastanowili się nad tym, słuchając pieśni podczas modlitwy końcowej.
- Odtwórz piosenkę z Hillsong “**Our God is Love.**”
- Rozłóż karty indeksowe w miejscu, z którego uczniowie będą z łatwością mogli je zabrać przed wyjściem, uważając, aby nie przeszkadzać im podczas oglądania video.
- Po zakończeniu pieśni, powiedz, że wiemy, iż Bóg nas kocha i pragnie dać nam wszystko, czego potrzebujemy. Jako wspólnota możemy być tutaj, aby wspierać się nawzajem, modlić się za siebie nawzajem i okazywać sobie miłość. Kiedy uczniowie będą wychodzić, zachęć ich, aby zatrzymali się przy kartach indeksowych i wzięli którąś z nich dla siebie, pamiętając, że znajduje się tam również modlitwa kogoś z ich klasy.

Aktywność w rodzinie: Obiad rodzinny

- Prosimy, aby **Arkusz Czynności Rodzinnych - Sesja Pierwsza** został zabrany do domu przez każdego z uczniów. Arkusz zadań rodzinnych będzie zawierał zarówno przegląd tego, co zostało omówione podczas tej sesji z rodziną ucznia, jak i zarys zadania rodzinnego, które ma być wykonane przed następną sesją.
- Powiedz uczniom, że część zadania rodzinnego zostanie wykorzystana podczas kolejnej sesji, aby zachęcić ich do ukończenia go przed następnym spotkaniem.
- Głównymi elementami aktywności rodzinnej są:
  - **Przeczytać:** J 15, 1-17
  - **Refleksja:** Jak myślisz, co ten fragment mówi o miłości Boga do nas? Jak myślisz, co to znaczy „trwać w Jezusie”? W jaki sposób Bóg wzywa nas do traktowania siebie nawzajem? Jak to się ma do twojego życia? Dlaczego czasami trudno jest ci kochać tak jak Bóg? W jaki sposób prosisz Boga o pomoc, kiedy jest ci trudno kochać LUB w jaki sposób chcesz prosić Boga o pomoc w przyszłości, kiedy będzie ci trudno kochać?
  - **Działanie:** Usiądźcie razem z rodziną do stołu, aby wspólnie zjeść posiłek, przeczytać Ewangelię i wziąć udział w rodzinnej dyskusji na temat pytań do refleksji. Należy wykorzystać specjalne karty miejsc (wizytówki), które każde dziecko wykonało przed posiłkiem.

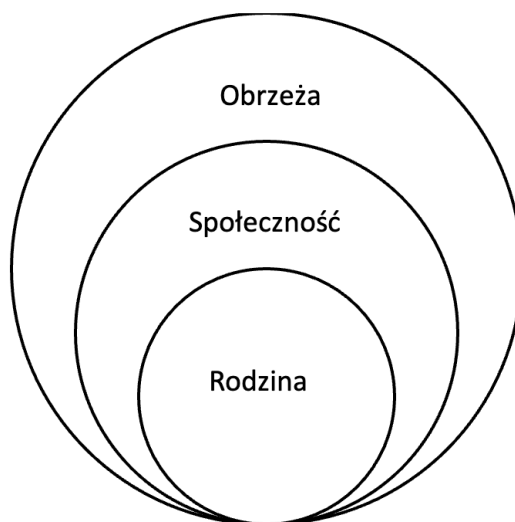
Druga sesja

Materiały: film **video**, tablica, markery suchościeralne, **arkusz z cytatami z Ewangelii Gaudium**, długopis, dziennik, Biblia (lub fragmenty Biblii wydrukowane na arkuszach), karty indeksowe, video z modlitwą (**prayer video**), **arkusz ćwiczeń dla rodzin**.

Modlitwa na rozpoczęcie: Kto jest moim bliźnim? (5 – 10 minut)

- Niech każdy uczeń otworzy swój dziennik i na całej stronie narysuje trzy rozszerzające się koła (muszą być wystarczająco duże, aby można było w nich pisać słowa). W najmniejszym okręgu wpisz słowo „rodzina”, w środkowym okręgu „społeczność”, a w trzecim „obrzeża”. Pokaż to na tablicy, aby uczniowie mogli przerysować, postępując się poniższym przykładem.
- Pomódl się na głos z uczniami: Teraz modlimy się za wszystkich tych, którzy okazują nam miłość i tych, których nie udało nam się pokochać. Pamiętamy o tych, których kochamy i którzy nauczyli nas miłości i prosimy o Ducha Bożego, aby pomógł nam wyjść poza nasze strefy komfortu, aby spotkać tych, których ignorujemy lub tych, którzy są dla nas wyzwaniem oraz tych, którzy żyją na obrzeżach naszego życia.

- Daj kandydatom kilka minut, aby wpisali do swoich kręgów:
  - Imię osoby lub imiona osób z rodziny, które okazują im miłość. (Umieść to imię/imiona w kręgu rodzinnym).
  - Imię osoby lub imiona osób z ich otoczenia, które okazują im miłość. (Umieść to imię/imiona w kręgu 'społeczność').
  - Imię osoby lub imiona osób ze swojego otoczenia, które ignorują, obcowanie z którymi stanowi dla nich wyzwanie lub którzy żyją na obrzeżach ich życia. (Umieść to imię/imiona w kręgu 'obrzeża').
    - Uczniowie mogą mieć trudności z identyfikacją osób znajdujących się na obrzeżach ich życia, dlatego pomocne może być podanie kilku przykładów takich osób, jak na przykład: obcy, chorzy, starsi, więźniowie, imigranci, osoby, które nie pasują do szkoły, itp.
- Zakończcie razem następującą modlitwą: „Kochający Boże, modlimy się za wszystkich, którzy nas kochają i za tych do kochania, których jesteśmy wezwani. Daj nam serca otwarte na miłość i pomagaj nam wychodzić poza nasze strefy komfortu, aby spotykać innych i kochać wszystkie Twoje dzieci. Amen.”

Katecheza prowadzona przez katechetę (część pierwsza): Sesje pomostowe (3 – 5 minut)

- Przypomnienie tematów z poprzedniej sesji:
  - Bóg jest miłością.
  - Jesteśmy stworzeni na obraz Boży, aby kochać. To jest nasza misja.
  - Miłość odnosi się do tego, jak traktujemy innych.
  - Miłość Boga do nas poznajemy najgłębiej poprzez Jezusa.
- Dotyczy aktywności rodzinnej:
  - Jak przeczytaliśmy z naszymi rodzinami, jesteśmy wezwani, by trwać w Jezusie i kochać siebie nawzajem tak, jak On nas ukochał.
  - Jednak z naszych rozmów wiemy, że czasami może być trudno kochać innych tak, jak kocha ich Bóg.
  - Zachęć uczniów do pisania dziennika przez następnych kilka minut. Poproś, aby napisali o tym, jak ktoś z ich rodziny odpowiedział na ich pytanie: „Czy prosisz Boga o pomoc, kiedy trudno jest kochać?” LUB „Czy chcesz prosić Boga o pomoc w przyszłości, kiedy będzie trudno kochać?”
  - Powiedz im, że wrócimy to tego podczas dyskusji w małych grupach.
- Wprowadzenie do głównego tematu dzisiejszego dnia:
  - Dzisiaj będziemy mówić o byciu uczniem Jezusa.

Aktywizacja lekcji: Wykład przy tablicy na temat: „*Jak człowiek staje się uczniem Jezusa?*” (7 – 12 minut)

- Odtwórz **video** (rozpocznij film od 0:58 sekundy), w którym dzieci odpowiadają na pytania dotyczące bycia uczniem Jezusa.
- Zachęć uczniów do zapisania w dziennikach swoich własnych przemyśleń lub odpowiedzi na pytania lub poproś o przytoczenie którejs z wypowiedzi dzieci z filmu video, jeśli je zapamiętali.
- Po filmie zapisz na tablicy słowo „uczeń” i przeprowadź z uczniami tzw. rozmowę przy tablicy. Zachęć uczniów do podzielenia się tym, co według nich oznacza słowo „uczeń” lub co sprawia, że jest się uczniem.
- Uczniowie mogą na zmianę podawać sobie markery suchościernalne i zapisywać na tablicy swoje wypowiedzi, albo to ty możesz sam zapisywać ich wypowiedzi.
- Na tablicy może w tym samym czasie pisać więcej niż jeden uczeń, jednak wymagaj od nich, aby aktywnie czytali odpowiedzi innych uczniów oraz, aby nie powtarzali słów lub zwrotów napisanych przez innych.
- W zależności od grupy, może zaistnieć potrzeba zadania kilku pytań naprowadzających, aby uzyskać więcej odpowiedzi lub przzerwania ćwiczenia zanim uczniowie zapiszą wszystkie swoje odpowiedzi na tablicy, jeśli mają ich dużo.

Część druga prowadzona przez katechetę: Powołani do dzielenia się Bożą miłością (10 – 15 minuty)

- Podziel się z uczniami definicją ucznia, podaną przez papieża Franciszka w Ewangelii Gaudium (Radość Ewangelii), która jest zawarta na **arkuszu roboczym**.
  - Dzisiaj, kiedy Kościół stara się przeżywać głęboką odnowę misyjną, istnieje pewien rodzaj przepowiadania, który spoczywa na każdym z nas jako codzienna odpowiedzialność. Chodzi o niesienie Ewangelii ludziom, których spotykamy, zarówno naszym sąsiadom, jak i zupełnie obcym. Jest to nieformalne głoszenie, które ma miejsce w trakcie rozmowy, coś w rodzaju tego, co robi misjonarz, kiedy odwiedza dom. Bycie uczniem oznacza ciągłą gotowość do niesienia innym miłości Jezusa, a to może się zdarzyć nieoczekiwanie i w wielu miejscach: na ulicy, na placu miejskim, podczas pracy lub w podróży. (*Ewangelii Gaudium*, 127)
- Poproś uczniów, aby samodzielnie przeczytali tę definicję Papieża Franciszka jeden raz i, aby podkreślili lub zaznaczyli ważne słowa lub zwroty i zakreślili te części definicji, których nie rozumieją.
- Po daniu uczniom czasu na samodzielną lekturę, przeczytajcie ten sam fragment razem jako cała klasa. Poproś uczniów, aby podzielili się ze wszystkimi słowami, które wydały im się ważne. Jeśli te słowa są już na tablicy (pozostały tam z poprzedniej rozmowy przy tablicy), to podkreśl je. Jeśli są to nowe myśli na temat bycia uczniem, zapisz je i dodaj do tych, które już są na tablicy.
- Daj uczniom możliwość zadawania pytań na temat tych fragmentów definicji, które nie miały dla nich sensu. Porozmawiajcie o tym, co one oznaczają i zastanówcie się, czy jest jeszcze coś, co powinno zostać dodane do tego, co już zapisano na tablicy.
- Niech uczniowie zachowają tę kartkę z definicją na później.
- Sprawdź, czy uczniowie zrozumieli materiał, zadając pytania pomocnicze lub prosząc ich o podsumowanie. Chociaż ich odpowiedzi będą się różnić, upewnij się, że uczniowie rozumieją główne wnioski, nawet jeśli będziesz musiał ich bezpośrednio prosić o odpowiedzi.
  - **P:** Co to jest Kościół? **Odp.:** My jesteśmy Kościołem!
  - **P:** Co jest naszą misją? **Odp.:** Kochać.
  - **P:** Co jest misją Kościoła? **Odp.:** Wychodzić do innych i dzielić się miłością.

Dyskusja w małych grupach (część pierwsza): Podążanie za przykładem innych, którzy dzielą się Bożą miłością (7 – 15 minut)

- Powiedz, że Kościół na przestrzeni dziejów był powołany do wychodzenia i dzielenia się miłością. Czynił to Jezus, czynili to nasi święci i święte, czynili tak członkowie Kościoła, a teraz my również jesteśmy powołani do dzielenia się miłością. Bycie uczniem oznacza ciągłą gotowość do niesienia innym miłości Boga, a to może się zdarzyć nieoczekiwanie i w każdym miejscu: na ulicy, na placu miejskim, w pracy czy w podróży.
- Powiedz, że na szczęście mamy i znamy przykłady osób dzielących się Bożą miłością, które możemy naśladować. Porozmawiajcie o konkretnych przykładach uczniów Jezusa z życia, podajcie konkretne przykłady. Uczestnicząc w tej dyskusji, niech uczniowie notują w swoich dziennikach informacje dotyczące tych, o których rozmawiacie. Mogą to być osoby, z którymi będziecie chcieli nawiązać kontakt w ramach zajęć rodzinnych tej sesji.
- Niech uczniowie podzielą się na małe grupy i najpierw odpowiedzą na pytanie, które zadali podczas zajęć rodzinnych (zapisali je na początku tej sesji). Odpowiedzi te mogą pokazać różne modele bycia uczniem Jezusa.
  - „Czy prosisz Boga o pomoc, kiedy jest ci trudno kochać?” LUB: „Czy chcesz prosić o Bożą pomoc w przyszłości, kiedy będzie ci trudno kochać?”
- Następnie poproś uczniów, aby przedyskutowali poniższe pytania, wyjaśniając, że jedna osoba może mieć więcej niż jedną odpowiedź:
  - Czy jest w twoim obecnym życiu ktoś, kto jest wzorem ucznia? Kto to jest? Rodzic, dziadek, nauczyciel, itp.?
  - Komu konkretnie okazuje on miłość Jezusa? W jaki sposób to robi?
  - Czy otrzymuje miłość od tych ludzi, do których dociera? Skąd to wiesz?

Dyskusja w małych grupach (część druga): Podążanie za przykładem Jezusa i dzielenie się Bożą miłością (12 – 20 minut)

- Przerwij dyskusję w tym miejscu. Powiedz uczniom, że oprócz przykładów z naszego własnego życia, mamy również inny przykład tego, jak dzielić się i otrzymywać Bożą miłość. Jest nim Jezus, który jest ucieleśnieniem Bożej miłości. Powiedz, że możemy znaleźć w Ewangelii przykłady na to, jak On sam dzielił się Bożą miłością z innymi i jak inni odwzajemniali Mu miłość.
- Każdej małej grupie przydziel co najmniej dwa fragmenty czytań z Biblii, po jednym z każdej kategorii (możesz zlecić grupom więcej zadań, jeśli czas na to pozwoli), opowiadające o historii z Ewangelii, w której Jezus okazywał i otrzymywał miłość. Poniżej znajduje się kilka przykładów, jednak nie musisz się do nich ograniczać, sam możesz podać także inne cytaty:
  - Otrzymana miłość: Łk 2,1-7; Łk 2,41-52; Łk 7,36-38; Łk 23,50-56
  - Okazana miłość: Łk 5,17-26; Łk 5,27-32; Łk 17,11-19; Łk 19,1-10
- Niech uczniowie wrócą do swoich małych grup, aby przeczytać fragmenty Pisma Świętego jako grupa i je przedyskutować odpowiadając na poniższe pytania:
  - Kogo konkretnie kocha Jezus? W jaki sposób okazuje im miłość?
  - Kto konkretnie kocha Jezusa? Jak oni okazują Mu miłość?
  - Czy Jezus otrzymuje miłość od tych samych ludzi, którym On im okazuje?
  - W jaki sposób ty sam możesz naśladować przykład Jezusa, który dzielił się miłością z innymi?
  - Czy jesteś dzisiaj powołany do bycia uczniem i do dzielenia się Bożą miłością? Skąd to wiesz?

Indywidualne zapiski w dzienniku: Temat do dziennika: „Jak mogę wprowadzać w życie to, co Jezus robił i co robili inni?” (10 – 20 minut)

- Niech uczniowie włożą kartkę z definicją ucznia Jezusa podaną przez papieża Franciszka do swojego dziennika.
- Zanim uczniowie zapiszą swoją odpowiedź, zachęć ich, aby przeznaczyli trochę czasu na refleksję i otworzyli swoje serce na Boga. Możesz nawet przeznaczyć kilka minut na to, aby nie pisali nic, tylko rozeznawali, gdzie Bóg ich wzywa, zastanawiając się nad odpowiedziami na pytania.
- Poproś uczniów, aby opierając się na rozmowach, w których uczestniczyli we wcześniejszej części zajęć oraz po refleksji, którą właśnie przeprowadzili, zapisali w swoim dzienniku przynajmniej kilka zdań odpowiadając na każde z poniższych pytań:
  - Kim są niektórzy ludzie z obrzeży mojej społeczności (kogo wykluczam lub ignoruję)?
  - Czy uważam, że Bóg wzywa mnie do okazywania miłości tym ludziom? Dlaczego „tak” lub dlaczego „nie”?
  - W jaki sposób Jezus potraktowałby tych ludzi?
  - Do kogo Jezus mnie wzywa, abym szedł i okazywał miłość? Od kogo mam ją przyjmować?

Modlitwa końcowa: Kto jest moim bliźnim? (5 – 7 minut)

- Kiedy uczniowie skończą się zastanawiać, powiedz, że to jak Jezus dawał i otrzymywał miłość jest takie samo, jak my mamy to robić, gdyż zostaliśmy do tego powołani. Kiedy tak robimy, postępujemy jak Jezus i niesiemy innym Królestwo Boże na ziemi.
- Wróćcie do nakładających się na siebie kręgów, które narysowaliście w swoich dziennikach na początku tej sesji. Wszyscy, których tam wypisałeś, bez względu na to, w którym kręgu się znajdują, są twoimi bliźnimi. Oznacza to, że jesteś wezwany, aby kochać wszystkich tak, jak kocha ich Jezus.
- Powiedz, że na zakończenie tej, drugiej sesji chcemy zaprosić Jezusa, aby bardziej niż dotąd był obecny w naszym życiu. Pragniemy, aby pomagał nam kochać wszystkich naszych bliźnich, tak jak On sam ich kocha. Zachęć uczniów, by podczas słuchania pieśni modlitwy końcowej oddali się refleksji. Niech pomyślą o tym, o czym właśnie mówiliście, a szczególnie o tym, jak mogą kochać wszystkich, których imiona zapisali w swoich kręgach.
- Odtwórz nagranie z Tauren Wells “**Love Is Action.**”

Zajęcia rodzinne: Wywiad ucznia

- Prosimy, aby „**Arkusze zajęć rodzinnych - sesja druga**” został zabrany do domu przez wszystkich uczniów. Arkusz aktywności rodzinnej będzie zawierał zarówno przegląd tego, co zostało omówione podczas tej sesji z rodziną ucznia, jak i zarys zadania rodzinnego, które ma być wykonane przed następną sesją.
- Zachęć uczniów do ukończenia zadania przed następną sesją mówiąc, że część rodzinnego zadania domowego zostanie wykorzystana podczas następnej sesji.
- Powiedz, że osoba, z którą przeprowadzą rozmowę, może być kimś, kogo zamierzają wybrać (lub już wybrali) na swojego świadka bierzmowania.
- Głównymi częściami aktywności rodzinnej są:
  - **Przeczytać:** Mateusz 28, 1-20
  - **Zastanowić się:** Czy kiedykolwiek zrobiłeś coś, czego się bałeś, ale wiedziałeś, że tak należało postąpić? Jak się potem czułeś? W jaki sposób Bóg, w tym fragmencie, pomaga ludziom lub zachęca ich, aby postępowali naprzód w radości? Jakim wyzwaniom lub lękom muszą stawiać czoła? Jak myślisz, jak się czują, gdy zrobią to, o co Bóg ich prosi? Dlaczego?
  - **Działanie:** Wybierz kogoś z twojego otoczenia, na kim możesz się wzorować w tym, jak być uczniem i poproś go o rozmowę. Przeczytajcie razem ten fragment i odpowiedzcie na powyższe pytania. Następnie przeprowadź wywiad z wybraną osobą, zadając jej poniższe pytania:
    - Jak poznałeś, że Bóg cię kocha? Jak poznałeś Jego miłość do ciebie?
    - Jak realizujesz swoje powołanie do bycia uczniem Jezusa?

- Co robisz, gdy trudno ci kochać innych tak, jak czynił to Jezus?
- Czy jest ktoś, na kogo spoglądasz dzisiaj, jako na przykład tego, jak być uczniem Jezusa? Kto to jest? Dlaczego?

Sesja trzecia

Materiały: film **video**, **arkusz z cytatami z Ewangelii Gaudium**, długopis, dziennik, Biblia (lub wydrukowane fragmenty Biblii), film z modlitwą **prayer video**, **arkusz ćwiczeń dla rodzin**.

Modlitwa na rozpoczęcie: Jezus wzywa cię do postępowania naprzód. Do czego konkretnie On cię wzywa? (5 – 10 minut)

- Przeczytaj głośno całej grupie fragment z Ewangelii św. Mateusza 4,18-22.
- Powiedz, że ten fragment mówi o tym, jak Jezus po raz pierwszy powołał ludzi indywidualnie, po imieniu, bo pragnął, aby te konkretne osoby zostały Jego uczniami. Do tego momentu byli oni prawdopodobnie zdezorientowani i nie wiedzieli dokładnie, o co Jezus ich prosi. Ale wiedzieli, że Jezus ich powołuje, więc mimo wszystko poszli za Nim. Tak jak pierwsi uczniowie, my także możemy mieć przecucie, że Jezus nas wzywa i to przecucie może być również nie do końca jasne. Musimy prosić Boga o odwagę, by odpowiedzieć na wezwanie do bycia uczniem, zaufać i iść tam, dokąd wzywa nas Bóg.
- Po przeczytaniu tego fragmentu i zaproponowaniu krótkiej refleksji, zachęć uczniów do napisania w swoich dziennikach modlitwy składającej się z dziesięciu słów, w której poproszą Boga, aby pomógł im wsłuchać się w wezwanie Jezusa do bycia uczniem.

Część pierwsza prowadzona przez katechetę: Jesteśmy wezwani do dzielenia się miłością (3 – 5 minut)

- Przypomnienie tematów z poprzedniej sesji:
  - Jesteśmy powołani do bycia uczniami Jezusa i dzielenia się Bożą miłością z innymi.
  - Wiemy, że Jezus jest ucieleśnieniem Bożej miłości i możemy patrzeć na Niego jako na wzór tego, jak mamy kochać.
  - Mamy wcielać w życie wezwanie do kochania innych i otrzymywania miłość od innych, tak, jak czynił to Jezus.
- Pomost między sesjami:
  - Zwróć uwagę na zadanie rodzinne z ostatniej sesji, które koncentrowało się na rozmowie z kimś, kto jest dla twoich uczniów przykładem ucznia Jezusa. Przypomnij, że odpowiedzi na pytania z zadania rodzinnego będą potrzebne w dalszej części sesji.
- Kontynuując ostatnią sesję, zapytaj, czy któryś z uczniów wie, co to znaczy być misjonarzem i czy zna kogoś, kto jest misjonarzem.
- Wyjaśnij, że papież Franciszek mówi, że nie jesteśmy jedynie uczniami, ale że jesteśmy „uczniami - misjonarzami” (WSZYSCY jesteśmy uczniami - misjonarzami).
- Wyjaśnij, że uczniowie w dalszej części dowiedzą się, co to znaczy być misjonarzem.

Zajęcia aktywizujące lekcje: Video i zapis w dzienniku na temat bycia misjonarzem w Kościele (7 – 10 minut)

- Powiedz uczniom, przed rozpoczęciem filmu wideo, aby podczas oglądania go zastanowili się nad konkretnymi obrazami lub słowami, które mocniej niż inne ich uderzą, które utkwiją im w pamięci. Powiedz, że zaraz po filmie będą pisać w dzienniku swoją reakcję na to, co obejrzą. Uczniowie powinni zacząć z zapisaniem czegokolwiek w dzienniku do zakończenia filmu.
- Odtwórz wideo „Nasz papież misjonarz” **Our Missionary Pope**.

- Po obejrzeniu wideo ustaw minutnik na krótki czas (2-4 minuty) i poproś uczniów, aby zapisali wszystkie myśli, które przychodzą im do głowy na temat tego, co zobaczyli lub czegośkolwiek, co ich zainteresowało, niezależnie od tego, czy są to słowa czy obrazy.

Część pierwsza prowadzona przez katechetę: Wszyscy jesteśmy powołani do bycia uczniami-misjonarzami Jezusa (5 – 10 minut)

- **Wydrukuj i podziel się z uczniami poniższymi cytatami z *Evangelii Gaudium*** (Radość Ewangelii).
  - „Każdy chrześcijanin jest misjonarzem w takiej mierze, w jakiej spotkał się z miłością Boga w Chrystusie Jezusie. Nie mówmy już więcej, że jesteśmy ‘uczniami’ i ‘misjonarzami’, ale zawsze, że jesteśmy ‘uczniami-misjonarzami’”. *Evangelii Gaudium*, 120)
  - „W Słowie Bożym pojawia się nieustannie ten dynamizm «wyjścia», jaki Bóg pragnie wzbudzić w wierzących. Abraham przyjął wezwanie do wyruszenia do nowej ziemi (por. Rdz 12, 2-3). Mojżesz usłyszał Boże wezwanie: «Idź przeto teraz, oto posyłam cię» (Wj 3, 10) i wyprowadził lud do Ziemi Obiecanej (por. Wj 3, 17). Do Jeremiasza powiedział: «pójdziesz, do kogokolwiek cię pošlę» (Jr 1, 7). Dzisiaj w Jezusowym «idźcie» są nieustannie obecne nowe scenariusze i wyzwania misji ewangelizacyjnej Kościoła. Wszyscy jesteśmy wezwani do tego misyjnego «wyjścia». Każdy chrześcijanin i każda wspólnota winni rozemnieć, jaką drogą powinni kroczyć zgodnie z wezwaniem Pana, jednak wszyscy jesteśmy zaproszeni do przyjęcia tego wezwania: wyjścia z własnej wygody i zdobycia się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii”. (*Evangelii Gaudium*, 20)
  - „Jeśli cały Kościół przyjmuje ten misyjny dynamizm, powinien dotrzeć do wszystkich, bez wyjątku. Ale kogo powinien uprzywilejować? Gdy czytamy Ewangelię, znajdujemy jasne wskazanie: nie tyle przyjaciele i bogaci sąsiedzi, lecz przede wszystkim ubodzy i chorzy, ci, którzy często są pogardzani i zapomniani, «ponieważ nie mają czym tobie się odwdzińczyć». (Łk 14, 14) (*Evangelii Gaudium*, 48)
- Przeczytaj podane fragmenty klasie, zachęć uczniów do podkreślenia lub zaznaczenia ważnych słów lub zwrotów w tych fragmentach i do podkreślenia tych części tekstu, których nie rozumieją.
- Po przeczytaniu fragmentów, daj uczniom chwilę, aby mogli jeszcze raz samodzielnie przeanalizować treść.
- Następnie, po samodzielnej lekturze, podziel klasę na małe grupy.

Dyskusja w małych grupach (część pierwsza): Wszyscy jesteśmy powołani do bycia uczniami-misjonarzami (7 – 15 minut)

- Poproś uczniów, aby w swoich małych grupach podzielili się fragmentami, które wydały im się ważne. Uczniowie mogą również zadawać grupie pytania dotyczące tych części tekstu.
- Pamiętaj, aby zapytać każdą z grup, czy mają pytania dotyczące fragmentów, które chcieliby ci zadać.
- Na podstawie tych fragmentów i tego, co zwróciło ich uwagę, niech uczniowie przedyskutują pytanie: „Jak sądzisz, co znaczy być uczniem-misjonarzem?”
- Po przedyskutowaniu odpowiedzi na to pytanie, niech każdy uczeń zapisze w swoim dzienniku odpowiedź, jakiej udzielili, jako grupa.
- Przerwij dyskusję i poproś jedną osobę z każdej grupy o przedstawienie odpowiedzi swojej grupy całej klasie.

Część trzecia prowadzona przez katechetę: Życie ucznia-misjonarza (3 – 7 minut)

- Po tym, jak każda z grup podzieli się swoimi spostrzeżeniami, przejdźcie do następnej dyskusji.
- Wyjaśnij, że teraz, kiedy wiemy, co to znaczy być uczniem-misjonarzem, możemy poszukać przykładów tego, jak wygląda bycie uczniem-misjonarzem w naszej wspólnocie kościelnej.
- Powiedz uczniom, aby w małych grupach najpierw przeczytali i omówili kilka historii z Biblii o tym, jak pierwsi chrześcijanie realizowali swoje powołanie do bycia uczniami-misjonarzami. Następnie, każdy będzie miał okazję, aby w małej grupie podzielić się tym, w jaki sposób osoba, z którą przeprowadził wywiad podczas ostatniej sesji rodzinnej, realizuje swoje powołanie do bycia uczniem-misjonarzem.

Dyskusja w małych grupach (część druga): Życie ucznia-misjonarza (12 – 20 minut)

- Przydziel każdej małej grupie przynajmniej dwa fragmenty Biblii (możesz poprosić grupy o przeczytanie więcej tekstów biblijnych, jeśli czas na to pozwoli) opowiadające o historii z Nowego Testamentu, w której uczniowie, ludzie, którzy chodzili z Jezusem, realizowali wezwanie do bycia uczniem-misjonarzem. Poniżej znajduje się kilka przykładów, jednak nie musisz się do nich ograniczać, sam możesz podać także inne cytaty:
  - Łk 10,1-9; Dz 2,1-12; Dz 2,42-47; Dz 3,1-10
- Niech uczniowie wrócą do swoich małych grup, aby przeczytać fragmenty Pisma Świętego jako grupa i, aby przedyskutować je odpowiadając na poniższe pytania:
  - Jak ci się wydaje, w jaki sposób uczniowie żyją tym powołaniem, o którym mówi papież Franciszek?
  - W jaki sposób traktowali ludzi, z którymi się spotykali?
  - Jak myślisz, jak oni się czuli, kiedy zostali powołani, by iść i zapraszać innych do bycia uczniem Jezusa, by robić nowe rzeczy i przemawiać do wielu ludzi w imię Jezusa? Jak ty byś się czuł?
  - Co zmieniło się w ludziach dzięki działaniom uczniów? Jak zmienili się sami uczniowie?
- Pamiętaj, aby każdy uczeń miał możliwość odpowiedzi na pierwsze pytanie dotyczące osoby, z którą przeprowadzał wywiad, a potem wspólnie przedyskutujcie pozostałe pytania:
  - Czy dostrzegasz ludzi w swoim otoczeniu, w swojej parafii, którzy żyją powołaniem ucznia - misjonarza?
    - Jak osoba, z którą przeprowadziłeś wywiad, odpowiedziała na pytanie: „Jak wypełniasz swoje powołanie do bycia uczniem Jezusa?”
  - Jak to się ma do tego, jak uczniowie wypełniali swoje powołanie?
  - Czy jest coś, o co chciałbyś zapytać ich ponownie na temat życia zgodnego z ich powołaniem, po wysłuchaniu historii uczniów Jezusa i przedyskutowaniu tego z waszą małą grupą?

Indywidualne zapiski w dzienniku: Temat do dziennika: Czy jestem wezwany do tego, aby rozwijać się jako uczeń Jezusa? Do czego konkretnie? (12 – 20 minut)

- Zaproś uczniów do przeczytania poniższych pytań. Następnie zachęć ich, aby przed udzieleniem odpowiedzi uświadomili sobie, że znajdują się w obecności Boga, a ty w tym czasie przeczytaj modlitwę. Zachęć uczniów, by prosili Boga, aby był z nimi, by ich inspirował, a następnie by otworzyli swoje serca na Boga, by mogli usłyszeć Jego wezwanie.
- Przeczytaj modlitwę do Ducha Świętego:
Módlmy się wspólnie:
Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca Twoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości. Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie. I odnowisz oblicze ziemi. Boże, któryś pouczył serca Twoich wiernych światłem Ducha Świętego: daj nam w tymże Duchu poznać, co jest prawe i Jego pociechą zawsze się radować. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.
- W oparciu o rozmowy, w których uczniowie uczestniczyli we wcześniejszej części zajęć oraz po refleksji, którą właśnie przeprowadzili, poproś uczniów o zapisanie przynajmniej kilku zdań w odpowiedzi na każde z poniższych pytań:
  - W jaki sposób możesz odpowiedzieć na wezwanie do bycia uczniem-misjonarzem w swoim własnym życiu?
    - Pomyśl, w jaki sposób mógłbyś odpowiedzieć osobom, które znajdują się **w każdym z kręgów twoich bliźnich** (rodzina, społeczność, obrzeża społeczne). W razie potrzeby odnieś się do diagramu, który sporządziłeś podczas drugiej sesji.
  - W jaki sposób twoje działania mogłyby wpłynąć na twojego bliźniego?
  - W jaki sposób ty sam zostałeś przemieniony dzięki tym działaniom?

Modlitwa końcowa: Jesteś wezwany, by iść naprzód. Do czego konkretnie wzywa cię Jezus? (7 – 10 minut)

- Powiedz, że na zakończenie tej, trzeciej sesji chcemy zaprosić Jezusa, aby bardziej niż dotąd był obecny w naszym życiu. Pragniemy, aby pomagał nam być uczniami – misjonarzami w naszych społecznościach. Zachęć uczniów do refleksji nad tym. Niech pomyślą o tym, o czym właśnie mówiliście, a następnie odpowiedzieli na pytanie w dzienniku: Gdzie konkretnie wzywa mnie Bóg, abym szedł i był uczniem-misjonarzem?
- Odtwórz piosenkę Johna Michaela Talbota **Here I Am Lord** (z hiszpańskimi napisami), podczas gdy uczniowie będą odpowiadać na pytanie. Rozdaj uczniom karty indeksowe podczas, gdy będą udzielali odpowiedzi.
- Po zakończeniu piosenki, poproś każdą osobę, aby wybrała jedno słowo ze swojej kartki, które według niej oznacza miejsce, do którego Bóg może ją wzywać. Następnie niech odłożą swoje kartki i przyjmą pozycję modlitewną (te kartki indeksowe zabiorą z sobą przy wyjściu do domu).
- Pomódl się za klasę:
  - „Panie, Ty przez chrzest powołałeś i namaściłeś każdego z nas do bycia uczniem- misjonarzem, stoimy dziś przed Tobą świadomi, że posyłasz nas do innych i pytamy, gdzie Ty sam pragniesz, abyśmy w naszym życiu ich spotykali. Wysłuchaj nas teraz, gdy każdy z nas wypowie jedno słowo, jako swoją modlitwę na znak tego, jak zrozumieliśmy dokąd każdy z nas ma pójść i żyć Twoją misją miłości”.
- Przechodź wokół klasy i zachęcaj każdego do wypowiedzenia swojego jednego słowa. Przypomnij im, że nie jest problemem, jeśli inne osoby mają takie samo słowo jak oni (w zależności od grupy, możesz pozwolić im powiedzieć „nie”, jeśli nie są gotowi się nim podzielić).
- Zakończ modlitwą mówiąc: „Boże prosimy udziel nam swojej miłości i daj odwagę, a kiedy wyjdziemy stąd pomagaj, abyśmy żyli jak uczniowie – misjonarze w naszym świecie. Amen.”

Zadania rodzinne: Święci są uczniami - misjonarzami

- Prosimy, aby „**Arkusze zajęć rodzinnych - sesja trzecia**” został zabrany do domu przez wszystkich uczniów. Arkusz aktywności rodzinnej będzie zawierał zarówno przegląd tego, co zostało omówione podczas tej sesji z rodziną ucznia, jak i zarys zadania rodzinnego, które powinno zostać wykonane (będziesz musiał ustalić datę końcową dla wypełnienia tego zadania).
- Przed udziałem w zajęciach rodzinnych, kandydaci poszukują informacji o świętym, który może być dla nich wzorem, tego, jak być uczniem-misjonarzem. Może to być święty, którego mają zamiar wybrać (lub już wybrali) jako swojego świętego patrona bierzmowania. Powinni wykorzystać wyniki swoich poszukiwań, aby odpowiedzieć na poniższe pytania dotyczące życia swojego świętego, a następnie podzielić się swoimi odpowiedziami z rodziną podczas zajęć rodzinnych:
  - W jaki sposób rozpoznali, że Bóg obdarza go (wybranego świętego) miłością?
  - W jaki sposób odkrył (wybrany święty) swoje powołanie (życie małżeńskie, zakonne, posługa chorym, itp.)? W jaki sposób, żyjąc zgodnie z tym powołaniem, przyczynił się do wprowadzenia pozytywnych zmian w życiu innych?
  - Z czym się zmagali, próbując żyć zgodnie z powołaniem do bycia uczniem Jezusa? Jak przezwyciężyli te trudności?
  - Wybierz jedną cechę tego świętego, którą chciałbyś naśladować?
- Głównymi elementami tego zadania rodzinnego są:
  - **Przeczytać:** Łk 24,13-35
  - **Zastanowić się:** W tekście znajdują się słowa, że ich serca „pałały”, jak myślisz, co to było za uczucie? Czy kiedykolwiek czułeś, że Bóg był z tobą w jakimś trudnym dla ciebie momencie? Do jakiej odpowiedzi wzywa cię Bóg?
  - **Działanie:** Poszukaj informacji o świętym patronie, na którym możesz się wzorować w byciu uczniem-misjonarzem. Następnie wybierz się na spacer, podczas którego wspólnie z rodziną będziecie się modlić. Porozmawiaj z rodziną o wynikach swoich poszukiwań, które przeprowadziłeś na temat tego świętego.

Możesz również poprosić członków rodziny, aby podzielili się tym, w jaki sposób, ich zdaniem, Bóg ich powołuje. Na koniec spaceru zatrzymaj się na chwilę i ofiaruj Bogu w modlitwie czas spędzony podczas wspólnej drogi i podczas rozmów w obecności Boga, tak jak było to w przypadku uczniów w drodze do Emaus, o czym czytałeś.

ŚWIĘTY OGIEŃ (HOLY FIRE)

Holy Fire to rekolekcje przeznaczone wyłącznie dla uczniów od klas szóstych do dziewiątych. Dają one uczniom możliwość celebrowania daru wiary, jak również zastanowienia się nad dziełem Boga w ich życiu. W tym roku, w Holy Fire wezmą udział różnorodni prelegenci, którzy pomogą młodym ludziom przeanalizować i odpowiedzieć na burzliwe wydarzenia roku 2020 i 2021 z perspektywy uczniów- misjonarzy i wspólnoty wierzących. Holy Fire jest dobrą okazją, aby poszerzyć grono uczniów Jezusa o młodych w archidiecezji oraz, aby kontynuować jednoczące wysiłki inicjatywy Odnów mój Kościół poprzez zgromadzenie młodych ludzi jako jednej wspólnoty uczniów-misjonarzy.

Ze względu na trwającą pandemię COVID-19, program Holy Fire 2021 będzie zawierał wirtualne części, które będą transmitowane w parafiach i szkołach na terenie Archidiecezji Chicago. Więcej informacji na temat Holy Fire zostanie opublikowanych w okresie bliższym daty wydarzenia. Przewodnik Holy Fire Leader Guide, który zawiera pytania przed i po rekolekcjach, zostanie Wam przekazany we wrześniu. Więcej szczegółów oraz list kardynała Cupicha wzywający wszystkich kandydatów do bierzmowania do wzięcia udziału w tym wspólnotowym doświadczeniu wiary, można znaleźć na stronie [internetowej Holy Fire](#).